

17 aprilie – 23 aprilie

Un legământ veșnic

Textul de memorat: „Voi pune legământul Meu între Mine și tine și sămânța ta după tine din neam în neam; acesta va fi un legământ veșnic, în puterea căruia Eu voi fi Dumnezeul tău și al seminței tale după tine.” (Geneza 17:7)

Mulți dintre noi ne amintim foarte bine de câte o boală din copilărie care ne-a făcut să ne simțim rău și care avea potențialul de a se transforma în ceva mai grav. În noaptea lungă în care aveam febră, ne trezeam din ațipire și o vedeam pe mama (sau pe tata) stând pe un scaun lângă patul nostru, în lumina slabă a nopții.

În același fel, într-un sens figurat, uman, Dumnezeu a stat la căpătâiul unei lumi bolnave de păcat, când întinericul moral începea să se adâncească, în veacurile de după potop. Din acest motiv, El l-a chemat pe Avraam și a făcut un plan ca, prin slujitorul Său credincios, să formeze un popor căruia să-i poată încredința cunoștința despre Sine și prin care să dea mântuirea.

Prin urmare, Dumnezeu a intrat într-un legământ cu Avraam și cu urmașii lui, legământ care a accentuat mai în detaliu planul divin de a salva omenirea de urmările păcatului. Domnul nu avea să-și lase lumea de izbeliște, într-o nevoie atât de disperată. Săptămâna aceasta vom privi la desfășurarea mai multor fagăduințe ale legământului.

Studiul pe scurt: Care este numele lui Dumnezeu? Ce înseamnă el? Care a fost semnificația numelor pe care Dumnezeu le-a folosit ca să Se identifice față de Avraam? De ce Dumnezeu i-a schimbat numele lui Avram în Avraam? De ce sunt numele importante? Ce condiții sau obligații au fost atașate legământului?

Duminică, 18 aprilie – Iehova și legământul cu Avraam

„Domnul i-a zis: «Eu sunt Domnul, care te-am scos din Ur, din Haldeea, ca să-ți dau în stăpânire țara aceasta»” (Geneza 15:7).

Uneori, numele sunt ca niște mărci înregistrate. Ele devin atât de strâns asociate în mintea noastră cu anumite caracteristici, încât atunci când le auzim evocăm imediat trăsăturile respective. De exemplu, ce aspecte îți vin în minte când te gândești la următoarele nume: Albert Einstein, Martin Luther King Jr., Gandhi sau Dorca? Fiecare nume este asociat cu anumite caracteristici sau idealuri.

În timpurile biblice, oamenii din Orientul Apropiat acordau o mare importanță semnificației numelor. „Evreii s-au gândit întotdeauna la un nume ca la ceva care indica fie trăsăturile personale ale celui care primea numele, fie gândurile și emoțiile celui care dădea numele, fie circumstanțele inerente la momentul când era dat numele.” — *The SDA Bible Commentary*, vol. 1, p. 523.

Când a intrat pentru prima dată într-o relație de legământ cu Avraam, Dumnezeu S-a făcut cunoscut patriarhului sub numele de Iehova (*YHWH*, tradus cu „Domnul” [Geneza 15:7] și care se pronunță *Yahwe*).

Numele *YHWH* apare de 6 828 de ori în Vechiul Testament. Pare să fie o formă a verbului *hayah*, „a fi” la trecut, prezent și viitor, iar în cazul acesta ar însemna „Cel veșnic”, „Cel care există”, „Cel care există prin Sine” sau „Cel care trăiește veșnic”. Atributele divine care par să fie subliniate prin titlul acesta sunt existența prin Sine Însuși și credințioșia. Ele arată spre Domnul ca fiind Dumnezeul cel viu, Sursa vieții, în contrast cu zeii păgânilor, care nu existau în afara imaginația celor care se închinau la ei.

Dumnezeu Însuși explică semnificația numelui Iehova în Exodul 3:14: „Eu sunt Cel ce Sunt.” Semnificația aceasta exprimă realitatea existenței necondiționate a lui Dumnezeu, sugerând și stăpânirea Sa peste trecut, prezent și viitor.

Domnul, sau Iehova, este de asemenea numele personal al lui Dumnezeu. Identificarea lui Iehova cu Cel care l-a scos pe Avraam din Ur face referire la vestirea legământului lui Dumnezeu cu el în Geneza 12:1-3. Dumnezeu vrea ca Avraam să-l cunoască numele, deoarece numele acela dezvăluie aspecte ale identității Sale, ale naturii personale și ale caracterului Său, iar din această cunoaștere putem învăța să ne încredem în făgăduințele Sale (Psalmii 9:10; 91:14).

Când te gândești la numele Iehova sau îl auzi rostit, ce trăsături îți vin automat în minte? De dragoste, de bunătate și de grijă, sau de teamă, de strictețe și de disciplină? Ce gânduri îți vin automat în minte când te gândești la numele Isus?

Luni, 19 aprilie – 'El Shaddai

„Când a fost Avram în vârstă de nouăzeci și nouă de ani, Domnul i S-a arătat și i-a zis: «Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic. Umblă înaintea Mea și fii fără prihană» (Geneza 17:1).

Domnul i Se arătase de multe ori lui Avraam înainte (Geneza 12:1,7; 13:14; 15:1,7,18). Acum, în textul citat mai sus, Iehova i S-a arătat din nou lui Avram, prezentându-Se ca „Dumnezeul cel Atotputernic” - un nume care este folosit doar în cărțile Geneza și Iov. Numele „Dumnezeul cel Atotputernic” este alcătuit mai întâi din 'El, numele de bază al lui Dumnezeu folosit în rândul semiților. Cu toate că semnificația precisă a lui *Shaddai* nu este pe deplin sigură, traducerea „Cel Atotputernic” pare să fie cea mai fidelă (compară cu Isaia 13:6 și cu Ioel 1:15).

1. De ce ar vrea Domnul, de data aceasta, să scoată în evidență puterea și tăria Lui înaintea lui Avram? Ce spunea Dumnezeu și avea să necesite din partea lui Avram încredere în puterea și în tăria Lui? Citește cu atenție în mod deosebit versetul 6 din pasajul de mai jos, care te ajută să așezi totul într-un context mai larg. Geneza 17:1-6

O traducere literală a pasajului din Geneza 17:1-6 ar fi: „Iehova i S-a arătat lui Avram și i-a spus: «Eu sunt 'El-Shaddai; umblă înaintea Mea și fii fără prihană. Voi face un legământ între Mine și tine și te voi înmulți nespuse de mult [...], vei fi tatăl multor neamuri [...], te voi înmulți nespuse de mult.»” Același nume apare și în Geneza 28:3, unde Isaac spune că 'El-Shaddai îl va binecuvânta pe Iacov, îl va face să crească și să se înmulțească.

O făgăduință asemănătoare a lui 'El-Shaddai se găsește în pasajele din Geneza 35:1, 43:14 și 49:25, care sugerează generozitatea lui Dumnezeu: 'El, Dumnezeul puterii și al autorității, și *Shaddai*, Dumnezeul bogățiilor inepuizabile, al bogățiilor pe care El este binevoitor să le reverse peste cei care le caută prin credință și ascultare.

S-a spus că un trandafir, oricum ar fi numit, ar avea același parfum, ideea fiind că numele nu contează. Si totuși, câtă mângâiere și câtă speranță ai avea dacă numele Domnului ar fi „Dumnezeul cel fragil” sau „Dumnezeul cel slab”? Recitește textul de astăzi. Înlocuiește „Dumnezeul cel Atotputernic” cu cele două nume de mai sus. Ce ar însemna pentru credința ta dacă Domnul ni S-ar prezenta în felul acela? În același timp, cum ne oferă numele 'El-Shaddai mângâiere?

Marti, 20 aprilie – De la Avram la Avraam (Geneza 17:4,5)

Am înțeles că, în ceea ce-L privește pe Dumnezeu, numele poartă o semnificație spirituală și teologică, dar lucrul acesta nu este adevărat doar în dreptul Său. Numele oamenilor din Orientul Apropiat antic nu erau doar niște modalități de identificare fără nicio semnificație, așa cum deseori reprezintă pentru noi. A numi o fetiță astăzi Maria sau Ana este cam același lucru. Totuși, pentru semiții antici, numele oamenilor erau încărcate de semnificație spirituală. Toate numele semitice au un sens și sunt formate, de obicei,

Studiu Biblic, Trim. II, 2021 – Făgăduința: legământul cel veșnic al lui Dumnezeu

dintr-o sintagmă sau o propoziție scurtă care cuprinde o dorință sau o expresie de recunoștință din partea părintelui. De pildă, *Daniel* înseamnă „Dumnezeu este judecător”; *Ioel* înseamnă „Iehova este Dumnezeu”, iar *Natan*, „Darul lui Dumnezeu”.

Datorită semnificației atribuite numelor, acestea erau modificate deseori pentru a reflecta o schimbare radicală în viața sau în circumstanțele cuiva.

2. Ce fel de situații sunt abordate în textele de mai jos și de ce au fost schimbate numele în situațiile acestea?

a) **Geneza 32:28**

b) **Geneza 41:45**

c) **Daniel 1:7**

Totuși, într-un anumit sens, nu este greu nici măcar pentru o minte modernă să înțeleagă semnificația numelui pe care cineva îl primește. Există efecte subtile și uneori nu chiar atât de subtile. Dacă i se spune cuiva în mod constant „prost” sau „urât” și dacă mulți folosesc aceste calificative în dreptul său frecvent, mai devreme sau mai târziu ele ar putea deveni „nume”, având un impact serios asupra imaginii de sine a acelei persoane. Dându-le oamenilor anumite nume sau schimbându-le numele este posibil să le influențăm modul în care se văd pe ei înșiși și, în consecință, modul în care se comportă.

Având în vedere acest lucru, nu este atât de greu de înțeles de ce Dumnezeu a vrut să schimbe Avram în Avraam. Avram înseamnă „tatăl este înălțat”. Dumnezeu i-a schimbat numele în Avraam, care înseamnă „tatăl multor neamuri”. Poate că a fost modalitatea lui Dumnezeu de a-l ajuta pe Avraam să se încreadă în făgăduința legământului - o făgăduință făcută unui bărbat în vârstă de 99 de ani, căsătorit cu o femeie în aceeași zonă de vârstă, care fusese stearpă până atunci. Pe scurt, Dumnezeu a făcut acest lucru pentru a spori credința lui Avraam în promisiunile pe care El i le dăduse.

Miercuri, 21 aprilie – Fazele legământului (Geneza 12:1,2)

În versetele indicate mai sus este descoperită prima dintre cele trei faze ale făgăduinței legământului lui Dumnezeu cu Avraam. Dumnezeu l-a abordat pe Avraam, i-a dat o poruncă și apoi i-a făcut o promisiune. *Abordarea (apropierea)* este reprezentată de acțiunea plină de milă a lui Dumnezeu de a-l alege pe Avraam să fie personajul principal al legământului Său special de har. *Porunca* implică testul încrederii totale în Dumnezeu (Evrei 11:8). *Făgăduința* (Geneza 12:1-3,7), deși le este adresată în mod specific urmașilor lui Avraam, cuprinde, în ultimă instanță, toată rasa umană (Geneza 12:3; Galateni 3:6-9).

3. A doua fază a legământului lui Dumnezeu cu Avraam se găsește în Geneza 15:7-18. În ce versete găsim aceiași pași care apar în prima fază?

Apropierea lui Dumnezeu de om

Chemarea omului la ascultare

Făgăduința divină

În cadrul ritualului solemn din faza a doua, Domnul i S-a arătat lui Avraam și a trecut printre fragmentele animalelor de jertfă aranjate cu grijă. Fiecare dintre cele trei animale a fost despicat, iar cele două jumătăți au fost puse de o parte și de alta, având un spațiu între ele. Păsările au fost omorâte, dar nu despicate. Părțile care intrau în legământ trebuiau să treacă printre animalele despicate, jurând în mod simbolic ascultare veșnică de dispozițiile asupra cărora căzuseră de acord într-un mod atât de solemn.

4. Descrie ce a avut loc în timpul celei de-a treia (și ultimei) faze a legământului lui Dumnezeu cu Avraam. (Vezi Geneza 17:1-14.)

Semnificația numelui *Avraam* subliniază dorința și planul lui Dumnezeu de a-i salva pe toți oamenii. Acele „multe neamuri” aveau să-i includă atât pe evrei, cât și neamurile. Noul Testament spune foarte clar că adevărații urmași ai lui Avraam sunt cei care au credința lui Avraam și care se încred în meritele

lui Mesia cel făgăduit (vezi Galateni 3:7,29). Astfel, încă de la Avraam, planul Domnului a fost să-i salveze pe cât mai mulți oameni posibil, indiferent de națiunile din care făceau parte. Fără îndoială, și astăzi este la fel.

Citește solia primului înger din Apocalipsa 14:6,7. Ce asemănări poți găsi între ce spune îngerul și ce s-a întâmplat în legământul lui Dumnezeu cu Avraam?

Joi, 22 aprilie – Obligațiile legământului

„Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit” (Geneza 18:19).

Așa cum am văzut până acum, legământul este întotdeauna un angajament al harului, în care Dumnezeu face pentru noi ceea ce noi nu am putea face niciodată pentru noi înșine. Nu există vreo excepție nici în legământul cu Avraam.

În harul Său, Dumnezeu îl alesese pe Avraam ca unealtă a Sa care să dea ajutor în a proclama lumii planul de mântuire. Totuși, împlinirea făgăduințelor legământului lui Dumnezeu era legată de disponibilitatea lui Avraam de a face ce este drept și de a-L asculta prin credință. Fără ascultarea din partea lui, Dumnezeu nu putea să-l folosească pe Avraam.

Geneza 18:19 demonstrează modul în care harul și legea sunt corelate. Versetul începe cu *harul* („îl cunosc”) și este urmat de faptul că Avraam este un om care Îl va asculta pe Domnul și se va îngriji ca și familia lui să-L asculte. Așadar, credința și faptele apar aici într-o legătură strânsă, așa cum trebuie. (Vezi Iacov 2:17.)

5. Observă totuși frazeologia din Geneza 18:19, în special ultima propoziție. Ce se spune aici despre ascultarea lui Avraam? Deși ascultarea nu este mijlocul prin care suntem mântuiți, ce importanță i se acordă aici? Potrivit acestui pasaj, ar putea legământul să se împlinească fără ascultare? Explică-ți răspunsul.

Omul nu se putea bucura de binecuvântările legământului sau nu le putea păstra decât dacă întrunea anumite condiții. Deși condițiile nu erau cerute pentru încheierea legământului, ele trebuiau să fie răspunsul dragostei, al credinței și al ascultării. Acestea trebuiau să fie manifestarea relației dintre om și Dumnezeu. Ascultarea era mijlocul prin care Dumnezeu Își putea îndeplini promisiunile legământului față de oameni.

Încălcarea legământului prin neascultare este lipsă de credincioșie față de o relație stabilită. Când legământul este încălcat, nu se nesocotește condiția dăruirii, ci aceea a împlinirii.

În experiența ta cu Domnul, poți să vezi de ce ascultarea este atât de importantă? Poți să te gândești la vreun exemplu, fie din Biblie, fie din experiența ta, în care neascultarea a făcut ca împlinirea promisiunilor legământului să fie imposibilă? Dacă da, care este acela și, mai important, care este remediul?

Vineri, 23 aprilie – Un gând de încheiere

Curcubeul este un semn al legământului lui Dumnezeu cu Noe. Citește Geneza 17:10 ca să descoperi care a fost semnul legământului lui Dumnezeu cu Avraam. Circumcizia „era menită: (1) să deosebească sămânța lui Avraam de neamuri (Efeseni 2:11); (2) să perpetueze memoria legământului lui Iehova (Geneza 17:11); (3) să încurajeze cultivarea purității morale (Deuteronomul 10:16); (4) să reprezinte neprihănirea prin credință (Romani 4:11); (5) să simbolizeze circumcizia inimii (Romani 2:29); (6) să prefigureze ritualul creștin al botezului (Coloseni 2:11,12).” - *The SDA Bible Commentary*, vol. 1, pp. 322-333.

Curcubeul va rămâne un semn al făgăduinței lui Dumnezeu până la sfârșitul lumii, dar semnul circumciziei, nu. Conform apostolului Pavel, Avraam a acceptat circumcizia ca pe un semn al neprihănirii pe care o primise prin credința în Dumnezeu (Romani 4:11). În vremea Noului Testament, circumcizia și-a pierdut însemnătatea. În schimb, elementul esențial este credința în Isus Hristos, care duce la o viață de ascultare. Citește Galateni 5:6; 6:15 și 1 Corinteni 7:18,19.

Rezumat: Dumnezeu l-a chemat pe Avraam să intre într-o relație specială cu El, o relație care avea să descopere lumii planul de mântuire.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA *EVANGHELIZARE*

Biblia: Hagai 2-Zaharia 6

1. Completează textul: „Încă puțină vreme și voi
2. Din ce cauză avea să fie Ierusalimul „o cetate deschisă”?
3. Despre cine s-a spus că „sunt niște oameni care vor sluji ca semne”?
4. Unde scrie despre „un preot pe scaunul lui de domnie”?

***Evangelizare*, Secțiunea 13, subcapitolul „Arta lucrării personale”**

5. Ce li se întâmplă adesea intelectualilor cu pregătirea cea mai înaltă?